*****(Dotkniesz z siebie)**

Dotkniesz z siebie pokochaniem,

Gdybyś słowem swym przejęta,

Przeprowadzisz swą samotność,

I wysłowisz siebie w wierszach.

Tak nad ranem jak pragnęłaś,

W słowach sennych samotności,

Przecież nadto spotykanym,

Pełnej frazy przepiękności.

Każde słowo senne dary,

W klęski frazy nie usłyszeń,

I nie spotkasz więcej czary,

Tego czego nie usłyszeć.

Nic i nigdzie nie zachować,

Nie drwij ze mnie w zapisaniu,

Kusisz siebie, mnie jak płomień,

Siebie kusisz w pokalaniu.

Tak we strofach zamień w ogień,

Więcej nigdy już nie pływa,

I rozjaśnij ognia płomień,

W twoje zdania - bym przybywał.

W ogni blasku, blasku ciebie,

Że nabrzmiała chmurą promień?

Zawsze jesteś, zawsze czuwasz,

Przetrwasz zawsze w alegorie.

czerwiec, 1993

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelakiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

ClakierCat, dodano 05.01.2018 19:47

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.